



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Jakuba Camrdy ve věci žalobce: **B. D.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2018, č. j. 51 A 26/2017 – 38,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2018, č. j. 51 A 26/2017 – 38, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Rozsudkem ze dne 28. 5. 2018, č. j. 51 A 26/2017 – 38, Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2017, č. j. 068182/2017/KUSK-DOP/HLA, sp. zn. 06182/2017/KUSK/5, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 10. 2016 č. j. 91521/DSA/16/LUVE, sp. zn. DSA/13420/16/LUVE/9; tímto rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

[2] Krajský soud v dané věci ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti. Prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno prostřednictvím datové schránky dne 7. 10. 2016. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 27. 4. 2017 doručeno doplnění odvolání žalobce. Dne 12. 6. 2017 správní orgán I. stupně obdržel od zmocněnce žalobce sdělení, jímž zmocněnec reagoval na „Vyrozumění o přijetí opožděného odvolání“

a nesouhlasil s tím, že by jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno opožděně. Poukázal na své odvolání zaslané formou e-mailu dne 23. 10. 2016 a jeho potvrzení e-mailem ze dne 31. 10. 2016, což dokládá printscreeny těchto e-mailů. Připustil, že zaslané e-maily byly vyhodnoceny e-podatelnou správního orgánu I. stupně jako spam. Zdůraznil, že mu nelze klást k tíži vyhodnocení e-mailů elektronickou podatelnou správního orgánu I. stupně za spamy. Ve správním spise byl založen i přípis správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2017, č. j. 58775/DSA/17/MAPA, sp. zn. DSA/13420/16/MAPA (dále též „přípis“), v němž správní orgán uvedl, že provedl kontrolu spisové služby za období od 1. 10. 2016 do 31. 10. 2016, avšak nenalezl v dané věci žádné žalobcem zaslané odvolání.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 9. 2017 zamítl odvolání žalobce pro opožděnost. V odůvodnění poukázal na to, že prvostupňové rozhodnutí bylo řádně doručeno zmocněnci žalobce; odvolání proti němu však nebylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, nazvané jako „doplnění odvolání“, bylo žalobcem podáno až dne 27. 4. 2017. Dne 12. 6. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení zmocněnce žalobce s tím, že „prvotní odvolání“ ve věci bylo podáno správnímu orgánu I. stupně dne 23. 10. 2016 prostřednictvím e-mailové adresy X a následně bylo potvrzeno e-mailem ze dne 31. 10. 2016 zaslaným ze stejné adresy se zaručeným elektronickým podpisem; k tomu žalobce doložil printscreeny obou e-mailů ze svého počítače. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že se e-mailem podané odvolání dostalo do sféry správního orgánu I. stupně a bylo zařazeno do složky spam. Zdůraznil, že správní orgán I. stupně provedl kontrolu doručených písemností za období od 1. 10. 2016 do 31. 10. 2016 a nenalezl žádné podání zaslané zmocněncem žalobce v dané věci, vyjma doplněného odvolání ze dne 27. 4. 2017.

[4] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal dne 27. 11. 2017 žalobu, v níž namítal, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání prostřednictvím e-mailové adresy X na adresu elektronické podatelny správního orgánu I. stupně řádně a včas již dne 23. 10. 2016. Navíc dne 31. 10. 2016 odeslal potvrzení tohoto podání se zaručeným elektronickým podpisem, jelikož odvolání ze dne 23. 10. 2016 jej neobsahovalo. Byl přesvědčen, že se obě podání dostala do dispozice prvostupňového orgánu, přestože je spamový filtr elektronické podatelny správního orgánu I. stupně odmítl přijmout. Svá tvrzení doložil printscreeny dotčených e-mailů a zprávami o odmítnutí podání odvolání elektronickou podatelnou správního orgánu I. stupně. Rovněž namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož se v něm žalovaný dovolával blíže neurčené „kontroly spisové služby“, ze které má být patrné, že odvolání nebylo správnímu orgánu I. stupně doručeno. Žalobce však nebyl žalovaným vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, mezi nimiž měl být i výpis kontroly spisové služby, čímž došlo k porušení ustanovení o dokazování.

[5] Krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, který nemá oporu ve spise a zároveň vyžaduje zásadní doplnění. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že za situace, kdy žalobce prokazoval své tvrzení o tom, že obě e-mailem podaná odvolání se dostala do dispozice správního orgánu nejen printscreeny obrazovky, nýbrž i jinými výpisy; záleželo pak na správním orgánu, aby prokázal, zda byla žalobci doručena z jeho strany automatická odpověď, jíž byl odesílatel informován o nemožnosti doručení.

pokračování

Případně, zda bylo žalobcovo podání odmítnuto blokadou vlivem IP adresy počítače na tzv. blacklistu či bylo přesměrováno do složky s nevyžádanou poštou.

[6] Krajský soud zdůraznil, že ve správním spise absentují podstatné listinné důkazy, na které se žalovaný ve svém rozhodnutí odvolává. Konkrétně uvedl, že ve správním spise nebyly založeny výsledky kontroly, kterou byla prověřena doručená pošta v rozhodném období, ani výpis z podacího deníku správního orgánu I. stupně, na nějž se žalovaný v rozhodnutí přímo odkazoval. Dále krajský soud poukázal na text rozhodnutí žalovaného a na jeho přípis ze dne 21. 8. 2017, z nichž vyplynulo, že žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně dne 12. 6. 2017 sdělení, jehož přílohou byly i printscreeny odvolání ze dne 23. 10. 2016. Konstatoval, že správní spis neobsahoval sdělení ani vyjádření správního orgánu, jímž byl žalobce informován o opožděně podaném odvolání.

II.

Obsah kasační stížnosti

[7] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, neboť má za to, že rozsudek nemá oporu ve správním spise. Předně upozornil, že ve správním spise je založeno doplnění odvolání žalobce doručené dne 27. 4. 2017, jež správní orgán I. stupně vyhodnotil jako opožděné – viz dopis ze dne 26. 5. 2017. Z dopisu vyplývá, že správní orgán I. stupně provedl krajským soudem vytýkané prověření, zda se jednalo o zásilku přijatou nebo uloženou ve složce nevyžádané pošty, což krajský soud v rozhodnutí pominul. Taktéž je ve správním spise založeno stanovisko správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2017, v němž se ve třetím odstavci konstatuje, že provedl kontrolu spisové služby a odvolání nenalezl.

[8] Stěžovatel zdůraznil, že žalobce k žalobě přiložil jako důkaz potvrzení spamového serveru o odmítnutí zásilky. Tím sám žalobce prokázal, že se jeho podání nedostalo do sféry vlivu adresáta, když text v přílohách zněl následovně: „*This e-mail ... has been rejected, resp. your message could not be delivered*“ s datem 26. 10. 2016 a časem 20:18 hod; tj. podání žalobce bylo odmítnuto, nikoli uloženo ve složce nevyžádané pošty. Vysvětlil, že k odmítnutí závadné zásilky dochází mimo server adresáta, tedy mimo dispozici správního orgánu. Pokud byla zásilka rovnou odmítnuta, stalo se tak na serveru, kde je nainstalován antispamový program, což ale není v možnostech správních orgánů zjistit. Stěžovatel zopakoval, že své povinnosti v dané věci splnil, jelikož řádně prověřil, zdali se odvolání nenachází ve složce doručené a nevyžádané pošty, což nezjistil.

[9] Stěžovatel uvedl, že odmítnutí zásilky z potenciálně nebezpečné adresy jde k tíži odesílatele, neboť ten je o tomto odmítnutí okamžitě informován. Odesílatel tak může využít jiný způsob doručení a nikoli vyčkávat na uplynutí lhůty. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 214/2017 – 32 a č. j. 7 As 164/2016 – 38, v nichž podatel advokát Mgr. Topol přiznal, že vědomě volí k zaslání podání server *taurus.onelife.cz*, který je na tzv. blacklistu. Taktéž poukázal na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 48 A 163/2017 – 37, který se zabýval skutkově identickým případem, přitom krajský soud rozhodl opačným způsobem.

[10] Závěrem stěžovatel konstatoval, že i pokud by ve správním spise nebyl záznam o kontrole prověření odmítnutí zásilky, nejde o vadu způsobující nezákonnost řízení. Uzavřel, že krajský soud sice v napadeném rozsudku vycházel ze skutkově správně zjištěného stavu, ale nesprávně a ryze formalisticky jej posoudil.

III.

Vyjádření žalobce

[11] Žalobce se ve svém vyjádření zcela ztotožnil s právním názorem krajského soudu v napadeném rozsudku. Odmítl, že by z jím doloženého potvrzení spamového serveru o odmítnutí zásilky vyplývalo, že nedošlo k účinnému doručení odvolání.

[12] Žalobce zdůraznil, že není přípustné, aby se správní orgán zbavil své povinnosti přijímat e-mailová podání tím, že si na elektronické podatelně nastaví spamový filtr, kterým plošně nepřijímá veškeré e-maily z poštovního serveru, jenž je zařazen na tzv. blacklistu.

[13] Upozornil na obecnou povinnost správních orgánů přijímat veškeré e-maily doručené na adresu jejich elektronické podatelny dle § 64 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě (dále jen „zákon o archivnictví“). Připustil, že dle § 64 odst. 2 zákona o archivnictví lze odmítnout přijetí e-mailu, ale jen v tom případě, že se jedná o spam, tj. zprávu obsahující škodlivý kód anebo uvedenou ve spisovém řádu. Stěžovatel však netvrdil a ani neprokazoval, že by sporný e-mail obsahoval škodlivý kód či byl zapsán ve spisovém řádu.

[14] Žalobce uvedl, že pokud měl stěžovatel za to, že sporný e-mail byl spam, měl pak postupovat dle § 4 odst. 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby (dále jen vyhláška o podrobnostech výkonu spisové služby) a upozornit žalobce na tuto skutečnost.

[15] Namítal, že neuložil-li stěžovatel e-mail žalobce do antivirového trezoru, pak nastává na straně stěžovatele důkazní nouze, kterou však nelze klást žalobci k tíži.

[16] Za nepodložené a nepravdivé měl tvrzení stěžovatele o tom, že k odmítnutí sporného e-mailu došlo mimo dispozici správního orgánu, jelikož pokud by se do dispozice správního orgánu e-mail nedostal, nemohl by jej spamový filtr správního orgánu označit.

IV.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a jeho zaměstnanec, který za něj jedná, doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[18] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského

pokračování

soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[19] Podstatou sporu je, zdali byla žalobcem tvrzená odvolání ze dne 23. 10. 2016 a jeho následné doplnění ze dne 31. 10. 2016, obě podání zasílaná formou e-mailu, řádně a v souladu se zákonem doručena do elektronické podatelny správního orgánu I. stupně.

[20] Krajský soud zrušení rozhodnutí stěžovatele odůvodnil nedostatečně zjištěným skutkovým stavem, který neměl oporu ve správním spise a zároveň vyžadoval zásadní doplnění. Nejvyšší správní soud se tedy nejprve zaměřil na obsah předloženého správního spisu. Přitom na rozdíl od krajského soudu zjistil, že sdělení žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně dne 12. 6. 2017 ve správním spise založeno je. Shodně s krajským soudem však ve správním spise nenalezl úřední záznam či formálně vypracovanou samostatnou zprávu týkající se výsledků kontroly správního orgánu I. stupně ohledně doručené pošty v rozhodném období a ani výpis z podacího deníku správního orgánu I. stupně. Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že v rozhodnutí stěžovatele byl učiněn odkaz toliko na výsledek kontroly doručené pošty; žádný odkaz na výpis z podacího deníku správního orgánu I. stupně, jak uvedl krajský soud v napadeném rozsudku, Nejvyšší správní soud v daném rozhodnutí nenalezl.

[21] Dále Nejvyšší správní soud ze soudního spisu krajského soudu zjistil, že žalobce k žalobě přiložil několik listin, které požadoval provést k důkazu. Konkrétně se jednalo o odvolání ze dne 23. 10. 2016 ve formě printscreenu ve formátu JPG a datovou zprávu EML; potvrzení odvolání ze dne 31. 10. 2016 ve formě printscreenu ve formátu JPG a datovou zprávu EML; těmito listinami žalobce prokazoval své tvrzení, že podal včasné odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Dále žalobce doložil do soudního spisu listiny, jimiž prokazoval, že správní orgán I. stupně obdržel jeho odvolání zaslané e-mailem dne 23. 10. 2016, neboť mu byl provozovatelem serveru zaslán e-mail s tím, že spamový filtr správního orgánu předmětný e-mail vyhodnotil jako spam a odmítl jej proto přijmout.

[22] Nejvyšší správní soud odkazuje na ustálenou judikaturu, ze které vyplývá základní pravidlo pro doručování e-mailových zásilek účastníky správních řízení, a to že se za doručené považují pouze takové e-mailové zásilky, které jsou dostupné elektronické podatelně správních orgánů. Přitom záleží toliko na žalobci, jaké komunikační prostředky si v řízení zvolí. Pokud si žalobce v řízení vybral způsob doručování prostřednictvím e-mailové pošty, což je neformálnější způsob komunikace, musel být připraven akceptovat i určitá rizika spojená s tímto způsobem doručování. Podstatné riziko při doručování formou e-mailových zásilek vzniká právě v případě sporu o doručení e-mailového podání; pak totiž odesílatel nepožívá výhod, které poskytují klasické metody doručování, kdy se prokazuje pouze podání zásilky k přepravě. E-mailová komunikace totiž funguje na státu zcela nezávisle a není možné garantovat její spolehlivost. Doručování e-mailem proto nemá stejné privilegované postavení jako doručování poštou či datovou schránkou. Proto je v případě e-mailového podání třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, do elektronické podatelny správního orgánu; břemeno důkazní k prokázání doručení e-mailového podání správnímu orgánu tíží žalobce jakožto odesílatele sporné e-mailové zásilky (srov. rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 - 32, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 - 44, ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 - 47, a ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015 - 31, či rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08 a sp. zn. I. ÚS 250/05).

[23] V nyní posuzované věci vznikl spor o doručení e-mailem podaného odvolání žalobce do elektronické podatelny správního orgánu I. stupně; záleželo tedy na žalobci, aby prokázal, že jeho odvolání se dostalo do sféry vlivu správního orgánu I. stupně. Přitom, jak správně poznamenal krajský soud, za doklad o doručení e-mailového podání v žádném případě nelze považovat printscreen e-mailového odvolání zmocněnce žalobce. Tento printscreen prokazuje, že e-mail byl napsán a odeslán, nikoli však, že by byl i doručen správnímu orgánu I. stupně, tj. nikoli, že by se také dostal do dispozice správního orgánu I. stupně.

[24] K problematice prokázání úkonu doručení e-mailového podání ze strany účastníka řízení se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 Afs 113/2014 - 33, následovně: „Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítal, že prokázání doručení podání elektronické podatelny městského soudu nebylo v jeho reálných možnostech. K uvedené námitce Nejvyšší správní soud odkazuje na ust. § 2 odst. 5 vyhlášky č. 496/2004 Sb., podle níž platilo, že doručení datové zprávy se potvrzuje odesílateli neprodleně zasláním datové zprávy, pokud je orgán veřejné moci schopen z přijaté datové zprávy zjistit elektronickou adresu odesílatele. Součástí zprávy o potvrzení doručení je a) uznávaný elektronický podpis oprávněného zaměstnance orgánu veřejné moci nebo uznávaná elektronická značka orgánu veřejné moci, b) datum a čas s uvedením hodiny, minuty a sekundy, kdy byla datová zpráva doručena, a c) charakteristika doručené datové zprávy umožňující její identifikaci. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že potvrzením o doručení uvedeným v citovaném ustanovení by bylo možno jednoznačně prokázat, že datová zpráva (e-mail se zaručeným elektronickým podpisem) byla doručena ve lhůtě pro podání žaloby. Pokud stěžovatel neobdržel potvrzení o doručení, nemohl si být jistý, zda jeho podání bylo předáno městskému soudu. Měl se tedy pokusit o opakované doručení žaloby, popřípadě o doručení jinou formou, poštou či osobním doručením. Důkazy, které navrhoval stěžovatel, by vedly pouze k prokázání času odeslání elektronického podání, což by v projednávané věci s ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu bylo irelevantní.“ Přestože vyhláška Ministerstva informatiky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, byla ke dni 1. 7. 2012 zrušena, je i nadále povinnost správního orgánu potvrzovat dokumenty doručené na elektronickou podatelnu jejich odesílatelům zachována dle § 4 odst. 8 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby.

[25] Žalobce však ani ve správním ani v soudním řízení netvrdil, že by po odeslání odvolání e-mailovou formou dne 23. 10. 2016 od správního orgánu I. stupně obdržel potvrzení o doručení dokumentu. Naopak v žalobě výslovně uvedl a prokazoval v příloze doloženými listinami, že obdržel zprávu od provozovatele serveru o tom, že jeho podání bylo odmítnuto, jelikož bylo vyhodnoceno jako spam. Zároveň žalobce netvrdil, že by poté využil jiného způsobu doručení odvolání, a to buď poštou anebo datovou schránkou, či odesláním emailu z jiného serveru, s jehož použitím se nevyskytly problémy. Taktéž žalobce neuváděl, že by informoval správní orgán I. stupně o nemožnosti doručení jeho podání, příp. o jeho snaze vzniklý problém při doručování odstranit.

pokračování

[26] Na druhé straně správní orgán I. stupně jednoznačně ve správním řízení žalobce přípisem ze dne 21. 8. 2017 informoval, že ve své elektronické podatelně neneviduje žádné žalobcovo odvolání podané v rozhodné době. Správní orgán I. stupně tedy nezjistil, že by podání žalobce bylo omylem zařazeno do složky nevyžádané pošty jako spam; správní orgán I. stupně spolu se stěžovatelem shodně zdůrazňovali, že odvolání žalobce odeslané dne 23. 10. 2016 e-mailem se vůbec v elektronické podatelně správního orgánu I. stupně nenacházelo. Za této situace se Nejvyšší správní soud ztotožňuje se stěžovatelem, že lpění krajského soudu na doplnění listiny s úředním záznamem o negativním výsledku kontrolního šetření doručených písemností za období od 1. 10. 2016 do 31. 10. 2016 je přílišným formalismem. Podstatným důkazem pro řádné zjištění skutkového stavu totiž jsou listiny, které žalobce doložil k žalobě, a to listiny, jimiž prokazoval potvrzení o odmítnutí doručení svých e-mailových podání ze dne 23. 10. 2016 a ze dne 31. 10. 2016. Nejvyšší správní soud ověřil, že tyto listiny nejsou součástí správního spisu, jedná se tak o nové důkazy, které byly žalobcem předloženy až v řízení před krajským soudem; nicméně jsou schopny vypovídat o skutkovém stavu v době vydání správního rozhodnutí, a lze tak jimi potvrdit anebo vyvrátit skutkový stav, který správní orgán zjistil ve správním řízení. Krajský soud však na tyto nově předložené listiny a návrh žalobce na jejich provedení k důkazu v napadeném rozsudku vůbec nereagoval. Nejvyšší správní soud v této souvislosti odkazuje na svůj rozsudek ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, publikovaný pod č. 618/2005 Sb. NSS, v němž konstatoval, že „*ustanovení § 77 s. ř. s. zakládá nejenom pravomoc soudu dokazováním upřesnit, jaký byl skutkový stav, ze kterého správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, ale také pravomoc dalšími důkazy provedenými a hodnocenými nad tento rámec zjistit nový skutkový stav jako podklad pro rozhodování soudu v rámci plné jurisdikce*“. Krajský soud však v dané věci tomuto požadavku nedostál, když nové - pro skutkový stav ve věci podstatné, důkazy v řízení neprovedl a ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí o nich ničeho neuvedl.

[27] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že na krajském soudu nyní bude, aby výše uvedené pochybení odstranil a ve smyslu § 77 odst. 2 s. ř. s. na nařízeném jednání provedl k důkazu listiny předložené žalobcem k žalobě týkající se potvrzení doručení, resp. nedoručení jím zasílaného sporného e-mailu ze dne 23. 10. 2016 a na základě dokazování zjištěných skutečností ve věci rozhodl.

V.

Závěr a náklady řízení

[28] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[29] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu